

Euronoviny

Euroškola Česká Lípa SOŠ s. r. o.

Držitel certifikátu DIN EN ISO 9001:2015 listopad 2017

EDITORIAL

Milí čtenářky, vážení čtenáři, v ruce držíte 19. vydání Euronovin, ve kterých vás seznámujeme se zajímavými aktivitami školy v uplynulém školním roce, ale také vám představujeme absolventy, které považujeme za inspirativní mladé lidi. Jednou z nepřehlédnutelných osobností je Jan Hostinský patřící ke „generaci Y“, kterou již zaměstnavatel nenaláká na benefity v podobě stravenek, mobilu nebo životního připojištění. Jde o generaci, která mnohem více oceňuje flexibilní úvazek, tzn. vykonávat svou profesi odkudkoli. Dokáží si představit, že se časem tato, dnes ještě výjimečnost, prosadí a pomocí stávajících technologií bude možné pracovat, a možná i studovat odkudkoli.

V tomto školním roce startuje nová profilace **MARKETING A REKLAMA** (více o této profilaci na: ceskalipa.euroškola.cz) a právě v této branži bude automatické využívat jak flexibilní formu pracovního úvazku, tak tzv. „home office“. Dnešní generace, zdá se, bude chtít profesní a osobní život vybalancovat trochu jinak a možná i lépe než jejich rodiče.

Ve školním roce 2017/2018 bude mít premiéru dvouletá forma dálkového nástavbového studia, studenti se tak budou připravovat, stejně jako atleti na MS, v dvouletých cyklech na úspěšně složené maturitní zkoušky. Ke konzultacím s osobní účastí bude v maximální míře využívána forma asynchronního e-learningu, který poskytuje časovou svobodu v procesu učení a studující přizpůsobuje učební proces svým potřebám.

Letos slaví Euroškola Česká Lípa své 25. narozeniny. Je milé, že naši absolventi vzpomínají na studia s láskou, tak jako trojlístek spolužaček (str. 4). Euroškola již od svého založení kladla důraz na výuku jazyků a naše absolventky Jana (str. 3), Tamara (str. 7) a Pamela (titulní strana) dokazují, že právě znalost jazyků a ochota učit se, je přivedla k profesi, která je naplněná a baví. V textech často zaznívají slova jako „odvaha a odhodlání“, v případě textu Míši Oltmanns (str. 2) „Seid mutig!“ (Buďte odvážní!). Skutečně jim věřte a vyrazte do světa, protože, jak píše Jana: „Až se vrátíte jednou domů, domov bude pořád stejný, ale vy budete vědět, že uvnitř vás se něco změnilo.“ Notnou dávku odvahy prokázala i desítka Euroškoláků, která na přelomu června a července vycestovala na měsíční stáž do Saska (str. 6), nebo naši prváci-bezpečáci, kteří bojovali na havětu přežít se skalami, nenažranými psy a všelijakou zvířata, která jejich odhodlání a odvalu prověřila (str. 8). Jak je vidět, toto zdánlivé „příkoří“ se dá v budoucnu zúročit, jak dokládá Jakub Urban, který se s námi podělil o první dojmy po vstupu do Armády ČR (str. 4).

Pokud se vám Euronoviny dostávají do ruky v době podzimních plískanic, začtěte se do textu na str. 3, který se vrací k barmanskému kurzu. Dýchne na vás vzpomínka na letní pohodu a osvěžující drink. Nelamentujte nad případným podzimním nečasem. Co by za střídání čtyř ročních období dali naši krajánci žijící na poušti - Klára v Emirátech nebo Jan na Kanárských ostrovech.

Příjemné počtení a hezký školní rok 2017/2018 přeje
Petra Kašparová
ředitelka školy

Nečekaně all'italiano
str. 7

Šťěstí přeje připraveným

Milí Euroškoláci,

doufám, že pár z Vás si na mne ještě pamatuje a pro ty, kteří mě na Euro nezažili, se krátce představím. Jmenuji se Pamela (Zampinová), na Eurošcole jsem studovala výpočetní techniku v letech 2010 až 2014 a právě Vám píši jako čerstvě titulovaná bakalářka.

Nebudu lhát, nepatřila jsem zrovna k jedničkářům. Moje fotografie nevisela na slavné nástěnce u ředitelny. Občas jsem byla i tak trochu líná a hlavně pohodlná, především co se týče jazyků. Jsem z tatínkovy strany napůl Italka, a tak jsem vždy spoléhala na to, že mi to bude stačit. Mým cílem byla vysoká škola, a proto jsem hledala mezi všemi vysokými školami obor, kde nebudu muset projít matematikou, protože ta pro mne představovala kámen úrazu. Nakonec jsem našla na Jihočeské univerzitě, Filozofické fakultě v Českých Budějovicích, obor Italský jazyk. Byla jsem šťastím bez sebe a taky strašně, ale opravdu strašně naivní, když jsem si myslela, jak „bakaláře“ udělám levou zadní, protože italsky přece umím. Ani mě nenapadlo podívat se na studijní plán ani na žádné další požadavky.

Moje nadšení a sebevědomí se rozplynulo záhy po začátku prvního semestru. První dva měsíce jsem byla jak „Pamelka v říši divů“ a přišlo mi, že vůbec nevím, která bije. Neměla jsem před tím tušení o existenci předmětů jako lingvistika, morfosyntax a fonetika. Dalšími předměty byla například latina, právo a základy filozofie. Když přišlo první zkouškové, připadala jsem si oproti těm nabušeným gymplákům jako úplný blbec. Nebylo to vůbec o samotné italštině, jak jsem si bláhově myslela. Bylo to o tom, naučit se učit. Jasně že tu byla možnost vzdát to, ale já se nechtěla vracet do Lípy s neúspěchem a hlavně jsem nechtěla udělat radost všem těm, kteří si o studentech soukromých škol myslí, že na vysokou školu prostě nemají.

Celé tři roky jsem tedy na sobě pracovala, učila se učit a hlavně jsem se snažila zbavit se mé hovorové italštiny a dialektu, což pro někoho, kdo tak mluví 20 let, není žádná sranda. Na maturitním plese jsem si zvolila motto - „Šťěstí přeje připraveným“ - a tím se snažila řídit i po celou dobu studia. Nenechávala jsem nic náhodě a snažila se udržet krokem se všemi gymnazisty. Každé letní prázdniny jsem trávila v Budějovicích na intenzivních kurzech latiny, španělštiny nebo práva. Oproti gymplákům jsem ale vynikala ve výpočetní technice, v prezentačních technikách a při psaní seminárních prací nebo bakalářské práce.

Snažení se vyplatilo, protože úspěch se dostavil a já 22. června úspěšně odstátnicovala. Můj obor mi díky intenzivní výuce práva umožňuje pracovat i v právní sféře jako například asistent v advokátní kanceláři nebo tlumočnick v občanskoprávních procesech, mohu také pracovat na ambasádě. Absolventů s tímto profilem není mnoho a mohu říct, že je po nás zatím velká poptávka. Do úplného pracovního procesu se zatím nechystám. Školu jsem nepověsila na hřebík, pokračuji dál v magisterském studiu. Od ledna také pracuji na poloviční úvazek v soukromé školce jako tlumočnice a asistentka italských dětiček, které neumí česky a potřebují se zde adaptovat. Ráda bych ve školce ještě nějaký čas zůstala, protože jsem si děti naprosto zamilovala. Od září bych si přála rozjet vlastní kurzy italštiny pro začátečníky a naopak Italy učit česky.

Často na Euroškolu vzpomínám, především na osobní a vstřícný přístup učitelů, kterého se Vám v takové míře nikde nedostane. Chtěla bych také namotivovat všechny studenty, kteří si pohrávají s myšlenkou studia na vysoké škole, aby se podívali na webové stránky naší fakulty, jelikož nabízí i obory s němčinou nebo angličtinou, a to si myslím, že díky kvalitní výuce na Eurošcole by mohlo být pro některé studenty velmi zajímavé.

Přeji všem pedagogům a studentům pohodový školní rok 2017/2018.

Pamela

AXIS OF AMAZING

Bc. Jan Hostinský, absolvent Euroškoly z roku 2006, vystudoval obor VÝPOČETNÍ TECHNIKA a poté pokračoval ve studiu na Technické univerzitě v Liberci. Pracovní zkušenosti sbíral rok v Londýně, poté působil v Praze a nyní žije na kanárském ostrově Fuerteventura. Honzu jsme trochu vyzpovídali.

* Co aktuálně děláš?

Těžiště mé obživy je v architektuře, pracuji jako CG artist freelancer. Jinými slovy spolupracuji s architekty, dělám pro ně vizualizace jejich návrhů, a to vše přes internet, takže nejsem vázaný na jedno místo. Vystudoval jsem na TUL Fakultu architektury a do budoucna plánuji jako doplňkovou činnost výuční list a praxi jako tesař/truhlář. Proč? Protože je to řemeslo, které má své kouzlo a láká mě.

* Jaká byla tvoje jazyková výbava, než jsi vyrazil do světa?

Víceméně angličtina a zbytek němčiny, co jsem ještě nestihl zapomenout. Před odjezdem do Londýna jsem intenzivně chodil na konverzaci v angličtině „one to one“, což se ukázalo jako dobrý tah do začátku. Potom to šlo už ráz na ráz. Učil jsem se také 3 roky japonsky, což je úplně jiný přístup k vyjadřování a chápání okolí. Rád bych na to někdy v budoucnu navázal. Je tu i sbírka nejruznějších střípků perštiny, španělštiny, co člověk pochytil na cestách.

* Plánuješ návrat do Čech?

V tuto chvíli ne, ale vždycky se rád vrátím, pokud na to přijde.

* Co ti nejvíce chybí z Čech?

Po rodině a přátelích jsou to čtyři roční období, miluju také černý humor a ten mi tu chybí. V neposlední řadě mi schází les, protože momentálně žiju na poušti.

* Největší zklamání?

Je obsaženo v definici slova „zklamání“. Na začátku je nápad: „Jede se“. Aby se do toho člověku chtělo, snaží se to chápat jako skvělý nápad a vytvoří si o místě, kam jede, dobré mínění, poslepované z pozitivních faktů a také z nadějí. Jinak bychom tam přeci dobrovolně nejeli, to dá rozum. No a pak to tak není! Obecně cítím opakované zklamání, když vidím, jak se autenticita jednotlivých kultur vypaňuje a všechno se nám to tak

trochu globalizuje. Příklad: v Japonsku se stalo tradicí, že lidé slaví Vánoce se Santa Clausem v KFC. To jednoho zabolí.

* Jaký byl tvůj první půrok v pěti slovech?

Výzva, sebeúcta, malost, sebereflexe, (ztráta) pohodlí.

* Největší cestovatelské překvapení?

Jednoznačně Írán. Minulý rok jsem měl šanci se přesvědčit, jak krásná země to je. Plná nedozírně pohostinných a vřelých lidí navzdory všem předsudkům a nevábné image, kterou jsme si o ní vypěstovali. Tím větší překvapení bylo vidět zelenou přírodu na severu země, bukové lesy a hory se středisky, kde se dá celoročně lyžovat.

* Co máš nejraději na zemi, kde žiješ?

Já to tak trochu střídám, podle situace. Zatím je to celé v pohybu. Teď bydlím na Fuerteventure, jednom z kanárských ostrovů. Plánuji zde pobýt asi jeden rok, a to z prostého důvodu. Tím je kitesurfing. Jsou zde perfektní podmínky, takže jsme se s přítelkyní rozhodli na čas zůstat právě zde. Ona si našla práci v kitecentru jako recepční, blíže této zálibě už být nemůže. Já jsem chvíli zvažoval práci beach asistenta, což je takový plážový pomahač, rozmoťávač uzlů apod., ale nakonec jsem zůstal u své práce CG artist freelancera a centrum často navštěvuji. Díky kitu jsem poznal spoustu lidí a stalo se to, řeč bych, mým životním stylem. To vidím jako největší parádu!

* Proč ses rozhodl žít v zahraničí?

To tak nějak vyplynulo. Cítil jsem, že potřebuji nabrat více zkušeností jak jazykových, pracovních, tak i životních. To však znamenalo trochu uměle sám sebe „vyosit“ (offset) do neznámého prostředí, a to se pak dějí věci. Je v tom i pár pohádek s ranečkem a buchtami - to všichni známe. Jasně že to s sebou nese spoustu nepohodlí, ale na druhé straně to formuje člověka a dává mu to rozhled a příležitost poznat spoustu lidí z celého světa, protože i oni cestují ze stejného důvodu. Navíc jsem si chtěl dokázat, že to jde. Tolik lidí mi projektovalo své vlastní životní i cestovatelské obavy, jak to nejde, až to vyprovokovalo moji zvědavost a já vyrazil. A jde to!

* Co bys poradil lidem, kteří by také rádi vycestovali?

První rada: Věnujte velkou pozornost cizím jazykům, minimálně angličtině. Protože můžete být sebeskvělejší člověk, ale když se nebudete umět v cizojazyčném kolektivu vyjádřit, budou to mít ostatní lidé těžké to o vás zjistit. Navíc znalost cizích řečí vám dá notnou výhodu při hledání práce nebo ubytování (osobní pohovory). Druhá rada: Nenechte se ovlivnit předsudky. Všichni jsme vyrostli v určitých stereotypech a jsme pod neustálou mediální masáží, takže je těžké udržet si čistou hlavu a je velice lehké začít svět nenávidět. „Venku“ zjistíte, že budete rádi, když se k vám budou lidé chovat bez předsudků jako k člověku. Nebudou vás strkat do škatulek podle toho, odkud pocházíte nebo jak vypadáte. Jen si to moc nemalujte, máme nálepku „výchoďáků“, kteří jsou sto let zaopicemi. Svět je plný individuálit, které chtějí a zaslouží si, abychom je tak brali.

* Jaký je tvůj vzkaz Euroškole, která letos slaví 25. výročí?

Díky za svěží přístup ve výuce, dostal jsem znalosti a prostor, abych na sobě pracoval a dostal se tam, kam jsem chtěl. Přeju vám, aby nastal takový trend, že studenti budou chytrější a odhodlaní, a ne naopak.

Jan

Michaela (Berger) Oltmanns: absolventka Euroškoly obor CESTOVNÍ RUCH z roku 1998.

Po maturitě odešla jako Au-pair-Mädchen nejprve do německého Obspringen (vzdálené asi 50 km od Mönchengladbach a přes 700 km od České Lípy), později se přestěhovala do Bonnu, kde pracovala jako prodavačka počítačů. V současné době žije se svým manželem a dvěma dětmi v Sankt Augustin (30 km od Kolína nad Rýnem). Pracuje v logistice ve firmě H&G EDV, která podniká v oblasti IT.

* Warum bist du nach dem Abitur ins Ausland gegangen?

Ich wollte mein erworbenes Deutsch verbessern, um danach in Prag in einer deutsch-tschechischen Firma zu arbeiten.

* Wie waren deine Sprachkenntnisse?

Da meine Mama eine Tschechin ist und mein Papa ein Deutscher, haben wir

daheim auch Deutsch gesprochen, aber das Schreiben und die grammatischen Regeln wurden mir durch die wunderbare Frau Kašparová beigebracht.

Ich war mir trotzdem noch sehr unsicher, als ich nach Deutschland kam, und musste an meinem Akzent stark arbeiten. Inzwischen erkennt man nicht mehr, dass ich in Tschechien gelebt habe.

* Das erste halbe Jahr in 5 Worten?

Das erste halbe Jahr in Deutschland gab es 2x - das erste Mal als Au-pair gut behütet mit Sicherheit und Familiengefühl. Das zweite Mal, als ich spontan mit 20,- DM in der Hand ausgewandert bin, ohne Arbeit - Wohnung - Freunde. Das erste halbe Jahr war: schwierig, abenteuerlich, aufregend, spannend, sehr lehrreich. Endlich auf den eigenen Beinen zu stehen, endlich für wirklich alles selbst verantwortlich zu sein - 700 km entfernt von der Familie.

*** Was ich am meisten an dem Land mag, wo ich lebe?**

Alles - die Frage ist eher, was ich nicht mag. Und das ist genau das Gleiche, was ich auch woanders nicht mögen würde: Menschen, die respektlos sind, aggressiv, die sich nicht benehmen können und lügen.

* Die größte Überraschung?

Erwachsen zu werden :-) es ist so schön, wenn man noch in die Schule geht. Frau Svobodova (Vidimská) hat mal gesagt: genießt euer Leben, jetzt habt ihr die meiste Zeit. Damals hab ich ihr nicht geglaubt...

pokračování ze str.2

Jetzt weiß ich: es stimmt. Nun bist du jung - dir steht noch alles offen, probiere dich aus - und damit meine ich nicht Drogen, oder gelangweilt ständig am PC sitzen - gehe raus, reise! Auch wenn es nur mit dem Fahrrad, Zug etc. sein sollte, lerne neue Menschen kennen. Nimm dir die Zeit zum Entdecken und Lernen.

*** Die größte Enttäuschung?**

Enttäuschungen haben nichts mit dem Land zu tun, in dem wir leben, sondern mit zu vielen Erwartungen, die wir an unsere Mitmenschen und Leben stellen. Man wird älter, man sammelt seine Erfahrungen und lernt daraus. Es stimmt wirklich: alles, was uns

AXIS OF AMAZING

nicht umbringt - macht uns stärker!

*** Was ich an Tschechien vermisse?**

Meine alten Freunde, die Kultur und Gewohnheiten, die Landschaft, das Essen, die Musik, ...

*** Ob ich eine Rückkehr nach Tschechien plane?**

Nein, inzwischen ist meine ganze Familie hier und meine Mama - die eigentlich in Prag lebt - kommt uns sehr oft besuchen. Außerdem gefallen mir die politischen Verhältnisse in Tschechien nicht.

*** Was ich den Menschen raten würde, die auswandern möchten?**

Bitte, bereitet euch gut vor - lernt die

Sprache, informiert euch vorab über Arbeitsstellen, über die Umgebung und Möglichkeiten der Selbstverwirklichung. Seid mutig!

*** Was ich Euroškola ausrichte zum 25jähriem Jubiläum?**

Ich denke immer sehr gerne an meine Schulzeit zurück. Ich bin sehr stolz darauf, was inzwischen alles in Euroškola an positiven Veränderungen vorgenommen worden ist. Es ist immer schön und spannend zu sehen, an welchen Veranstaltungen ihr wieder teilnehmt. Ich wünsche euch weiterhin so eine gute Entwicklung.

Michaela

VYMĚŇTE SVÉ ADIDASKY ZA BOTY TOULAVÉ**Jana Brücknerová, absolventka Euroškoly z roku 2013, obor CESTOVNÍ RUCH.**

Milí Euroškoláci,

věřím, že pokud zrovna teď Vaši tvář nezdobí úsměv, jednou až se řekne „Euroškola“, ho tam určitě budete mít. Stejně tak jako já právě teď.

I přesto, že jsem po celé čtyři roky studia zdárně proplouvala oborem „Ekonomika a cestovní ruch“, post ekonomky či průvodkyně se u mě ani zdaleka nekonal. A vzhledem k tomu, že se nyní věnuji psaní, konkrétně copywritingu, by i jeden mohl namítat, že ta léta studia byla zbytečná. Nebyla! Euroškola mi totiž do vlnu dala něco úplně jiného - lásku k cestování. Tímto zdravím paní učitelku Koutskou, které mnohokrát děkuji a zároveň ji také pasuji na „viňka“, jež má ty mé toulavé nohy stoprocentně na svědomí. Nařknout ji i z mého předčasného ukončení studia geografie na TUL v Liberci by asi nebylo moc fér, takže to raději uvedu na pravou míru. Cestování prstem po mapě mě zkrátka po nějaké době omrzelo, a když jsem pak měla možnost odletět do Anglie a okusit to opravdové, neváhala jsem. Jestli jsem měla strach? Po pravdě, ani ne. Na tyhle spontánní výskoky z komfortní zóny jsem blázen, tudíž tohle byl v porovnání s mým předešlým stěhováním na Kypr slabý odvar. To mimochodem dopadlo katastrofálně a já se po měsíci vrátila domů, sice skoro bez peněz, ale zato s novým, průbojnějším a samostatnějším já. A minimálně za to mi to stálo!

Co se týče jazykové vybavenosti, tak před odletem do anglicky mluvící země si buď vůbec nevěřte, anebo si věřte natolik, že Vás smích přejde hned při prvním nákupu v supermarketu, kdy sotva postřehnete částku, kterou máte zaplatit. Navíc britský akcent je sice považován za jeden z nejhezčích, ale zato nejtěžších a osvojit si ho je vlastně takové malé osobní vítězství. Bohatá slovní zásoba a naučené slangové fráze, to všechno je úžasné, realita bývá ovšem jiná. A nezjistíte to jinak, než překonáním strachu z neúspěchu a tím, že se nebudete bát mluvit. Čert vem gramatiku, mluvení je základ! Tím jí samozřejmě neopovrhnuji a musíte ji umět alespoň zčásti – „Co je psáno, to je dáno.“ Stále jsem ale příznivcem tvrzení, že řeč se naučíte nejlíp, když v zemi žijete. A proto se nenechte zastrážit, všechny začátky jsou těžké a ty v cizí zemi obzvlášť, ale to, s čím se potom vrátíte domů, ať už jsou to zážitky, zkušenosti, jazyková vybava nebo sebevědomí, za tu dřinu opravdu stojí.

Půl roku v malém anglickém městečku, kde jsem pracovala jako hospitality service (servírka) v casinu, mě vyškolilo dost na to, abych

si konečně troufla na svůj velký životní sen - Londýn. Ten mě okouzluje natolik, že kdybych tam nezačala trpět mírnou fobií na lidi a úzkostmi z přelidněných míst a celkového ruchu, asi bych tam žila dodnes. Není tedy divu, že

když mi po roce v jednom z největších casin přímo na Leicester square nabídli pozici supervisory, odmítla jsem. Obsluhovat Leonarda Di Capria je sice fajn, ale když Vaše srdce prahne po cestování a především po přírodě, všechny kariéerní postupy jdou stranou. A tak jsem se ocitla na Srí Lance. Troufnu si říct, že v zemi čajových plantáží a slonů jsem strávila jedny z nejkrásnějších měsíců svého života. Tím jsem si odškrtnla další položku na svém „bucketlistu“ - vydat se do asijské země jako dobrovolník. Jen s batohem na zádech a nejnütnějšími věcmi bych to přirovnala k opravdovému dobrodružství, které jsem doposud znala jen z filmů a knih. Tam jsem zjistila, že čím méně toho člověk má, tím je šťastnější. Zárným příkladem toho byli i místní lidé, kteří nám ukázali, jak vypadá opravdová pohostinnost a srdce na správném místě. Krom toho, že jsme pomáhali s chodem místních „guest-housů“ a vyučovali angličtinu uprostřed džungle, jsme se mimo jiné účastnili i protestu na ochranu místní přírody, a od té doby, co jsem tam uvědoměle mávala cedulí „Regulate palm oil!“, už nejím ani nutellu. O zážitky z dalších cest se pak dělím tady: www.janapup.blogspot.co.uk.

Na závěr bych chtěla říct, že život je nepředvídatelný, a když z něho „vycucáte“ maximum a chytnete každou, byť sebemenší příležitost za pačesy, dostanete se do míst, o kterých se vám ani nesnilo. Taky si uvědomuju, že čím jsem starší, tím té odvahy a odhodlání ubývá, proto neváhejte, nečekejte... a vyrazte! Kamkoliv. Až se vrátíte jednou domů, domov bude pořád stejný, ale vy budete vědět, že uvnitř vás se něco změnilo. Tak hodně štěstí... a taky lásky, protože s tou se neztratíte nikde na světě.

Jana

Bar je pro mnohé místem odpočinku či poznání a inspirace, někdy místem vznešenosti a dokonce rozkoše...

Naši budoucí barmanskou kariéru jsme zahájili koncem května, kdy jsme celý týden strávili pod vedením pana Miloše Trettera, zakladatele 1. České Barmanské akademie. Byl to náročný týden, ale stál za to!

Naučili jsme se poznávat různé druhy destilátů a dozvěděli jsme se také mnoho o jejich historii, výrobě a složení. Vyzkoušeli jsme a samozřejmě i ochutnali spoustu skvělých koktejlů. Neobešli jsme se ale bez teorie, která se týkala např. postavení baru, inventáře, barového skla, receptur a výrobních postupů. Při praktické části, která

byla zábavnější, jsme si i zasoutěžili v míchání drinků na rychlost, míchání v tandemu nebo ve zdobení drinků. Měli jsme na paměti, že dekorace musí ladit s chutí koktejlu, fantazii se meze nekladou. Víme také, jak je pro barmana i barmanku důležitý tumbler, klasická sklenka na martini, šejkr Boston, barová lžička, ale také angostura, limetová šťáva a led.

Na závěr kurzu nás čekal test a každého z nás samostatná příprava drinku. V nažehlených uniformách, jak se na slavnostní příležitost sluší a patří, jsme rozechvěli

nastoupili. Představili jsme si filmy z 50. let, které se bez dekorace v podobě koktejlu neobešly. Podle zadání pana Trettera a před zraky spolužáků jsme se snažili namíchat perfektní drink. Všichni jsme byli úspěšní a obdrželi anglický certifikát BARTENDER 1. České Barmanské akademie, který má mezinárodní platnost. Doufáme, že budeme pokračovat ve šlépějích našeho barmanského guru a se šejkrem v ruce budeme objevovat nové možnosti nejen za barovým pultem. Bylo by hezké mít stejné úspěchy jako on!

Andrea, H3

TŘEŘÁK BEZPEČÁKŮ - SUMMARY

Začátek nového školního roku 2016/2017 byl, jako vždy po prázdninách, náročný. Rádi se ale učíme novým věcem, máme rádi výzvy a tato škola nám oboje dopřává. Třeřák byl celkově z hlediska probírané látky těžký. Učivo bylo složitější, učitelé přísnější a teorie odborných předmětů mnohem náročnější. Látku ale doplňovaly osobní zkušenosti Ing. Pachovského a Mgr. Grosmana, policistů, kteří nás učí. Díky tomu byl výklad záživnější a srozumitelnější. Už od prváku je teorie provázaná s praxí u hasičů, lezeckým kurzem, opakovanými střelbami na střelnici v Manušicích, od druháku se

sebeobranou pod vedením pana Znamenáčka. Všechny tyto aktivity přispívají k tomu, že nás škola víc baví.

Druhé pololetí třeřáku bylo ve znamení praxí. Absolvovali jsme povinnou týdenní praxi u Městské policie v České Lípě. Každý z nás si vyzkoušel, co obnáší běžný pracovní den policisty. Střídali jsme se na jednotlivých sektorech, např. v terénu, na kamerách, na dopravním hřišti. Shodli jsme se, že většina policistů nám ukázala spoustu nového a přijali nás jako členy týmu. Praxe tak pro nás byla přínosem.

V květnu jsme nastoupili opět na praxi, tentokrát čtrnáctidenní, kterou si každý mohl vybrat samostatně. Jedinou podmínkou bylo, že činnost musí být spojená buď s bezpečnostními službami nebo s ekonomikou. Někteří zaměřili opět na policejní stanici, jiní si zvolili práci u hasičů nebo záchranářů a zbytek praktikoval v ekonomickém sektoru. Květen byl také měsíc, kdy jsme završovali naše řídičské dovednosti a usilovali o získání řídičáku. Testy jsme zvládli v pohodě, u jízdy jsme se pěkně zapotili, někteří opakovaně.

O prázdninách jsme ale už všichni mohli vyrazit - na čtyřech kolech - vstřích prázdninovým dobrodružstvím.

Předposlední akcí třeřáku byla návštěva policejní střelnice v Břehyni, kde jsme stříleli ze základních zbraní zásahové jednotky. Pálili jsme z pistolí, jako je např. Glock 17, přes útočné pušky H&K MP5, brokovnice Benelli až po masivní odstřelovací pušku H&K G36. Počasí nám přálo a byl to pro nás opravdu skvělý den se spoustou nových zkušeností a informací.

Školní rok jsme ukončili pětidenním turistickým kurzem. Z autokempu Kristýna v Hrádku nad Nisou jsme každý den vyráželi na nějaké zajímavé místo, jako byl hrad Grabštejn, ZOO v Žitavě nebo Popova skála s vyhlídkou. Vrátili jsme se odpočatí, opálení a vysmátí. Shrnutí na závěr: třeřák byl plný nových zkušeností a příležitostí pro každého z nás. Těšíme se na další - poslední - rok ve škole, ale zároveň se i trochu bojíme, protože maturita klepe na dveře. Tak nám držte pěsti, ať vše zvládneme!

Cyril a Milan, P3B

JARNÍ ZÜRICH

Přestože mají maturitu již 10 let v kapse a každá žije na jiném kontinentu - Klára SAE, Kristýna Švýcarsko a Eva USA, jejich kamarádství je stále stejně pevné jako za dob studií. Tyto tři mladé dámy jsou „zakladatelkami“ seriálu „Axis of Amazing“. Právě ony vystřelily v roce 2013 první šíp směrem k dalším krajkánkům.

Pokud se naskytne možnost, vždy se rády setkají. Naposledy se domluvily, že jejich „meeting point“ bude ve Švýcarsku. Hostitelkou byla tentokrát Týna, která zde pracuje jako provozní restaurace. Nejdále to měla Klárka - téměř 7000 km a 70 hodin jízdy autem, ale protože je letuškou u Emirates Airlines, zkrátila si cestu na desetinu. V jejich osobním i profesním životě se stále děje něco nového, tak není nic zvláštního, že disciplína spánek se v tyto dny buď odkládá nebo zkracuje na minimum. Možná že se příští setkání uskuteční v Düsseldorfu, protože tam plánuje svůj transfer Eva, úspěšná absolventka California Coast University, která se stane Projektleiterin u společnosti Peakwork AG.

A co přejí Euroškole, která letos slaví 25. jubileum?

„Milovaná Euroškule, přejeme Ti dalších 25 úspěšných let ve vzdělávání a mnoho mladých lidí, které budeš stále inspirovat. Euroškola byla, je a navždy zůstane v našem srdci jako místo, kde jsme mohly nejen studovat, což nás bavilo, ale také najít přátelství na celý život a prožít spoustu úžasných zážitků. Happy Anniversary!! Díky škole a bezva lidem, které jsme tu potkaly, patří středoškolská studia k životním etapám, na které s láskou vzpomínáme.“

Eva, Týna a Klára

Vstup do Armády ČR = správná volba!

Jakub URBAN – absolvent Euroškoly z roku 2016, obor BEZPEČNOSTNÍ SLUŽBY.

Zdravím Vás, studenti, doufám že se Vám daří skvěle!

Ať jste prváci nebo už čtvrtáci - bezpečáci nebo studujete cestovní ruch či IT, určitě už jste uvažovali nad tím, co budete dělat po škole... Také jsem stál před touto osudovou volbou a rozhodl jsem se, že vstoupím do Armády České republiky, konkrétně na vojenskou vysokou školu - Univerzitu obrany. Minulý rok v srpnu jsem absolvoval základní vojenský výcvik ve Vyškově a v říjnu jsem nastoupil na školu v hodnosti svobodníka.

Každodenní studentský život se zde liší v několika směrech. Máme stanovený rozvrh a pracovní dobu, chodíme do služeb, ve kterých strážíme vojenské objekty, ale nebojte, není to jen „buzina“, máme tu obrovské sportovní vyžití (časté tělocviky, zdarma bazén, posilovnu, vířivku a solárium) + dostáváme plat, takže super. V průběhu roku také absolvujeme několik výcviků ve vojenských prostorech. O adrenalin máme postaráno! Střelby, taktika, přežití. Za svou krátkou kariéru jsem se stihl projet i v bojových vozidlech, jako je Pandur (obrněný transportér) nebo BVP (bojové vozidlo pěchoty). To se ovšem nemůže vyrovnat slavnostní vojenské přísaze! Ten pocit, když 1000 nových vojáků přísahá na Pražském hradě před nejvyššími představiteli naší země v symbolický den 28. října, je něco nepopsatelného. Cítil jsem obrovskou hrdost, že zde můžu stát a rvát spolu se svými kamarády: „Tak přísaháme!“

Přál bych si, aby i někdo z Vás mohl zažít takové emoce, nebo abyste našli zaměstnání, které vás bude bavit a naplňovat stejně tak jako mě.

Jakub

Na návštěvě v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR

V dubnu jsme se vypravili - na pozvání poslance Mgr. Jana Farského - do Prahy s cílem navštívit Poslaneckou sněmovnu. Studenti cestovního ruchu se ujali role průvodců a zpestřili svým výkladem ostatním nejen cestu autobusem, ale i procházku historickým centrem hlavního města.

Samotná návštěva Poslanecké sněmovny začala v informačním centru, kde jsme měli možnost zhlédnout film o její historii. Bohužel se ani přes dlouhé čekání neuvolnila místa ve sněmovní galerii, a tak jsme samotné jednání sledovali sice v přímém přenosu, ale bez zvuku pouze na obrazovce v zázemí galerie. Důvodem bylo třetí závěrečné čtení zákona o zbraních, které je veřejností nejen velmi

diskutováno, ale také pečlivě sledováno a v samotné sněmovně hojně navštěvováno. K záběrům nám poskytl velmi zajímavý komentář poslanec Mgr. Jan Farský, kterého již většina z nás znala z besedy ve škole. Dozvěděli jsme se zajímavosti, ke kterým se veřejnost běžně nedostane. Pan poslanec odpověděl na všechny naše všetečné dotazy a přidal i perličky z praxe. Přítomnost pana poslance a jeho milé vystupování rozptýlilo naše původní zklamání z nemožnosti poznat sněmovní atmosféru přímo v sále.

Náročný den někteří z nás zakončili trdelníkem se zmrzlinou, který, světe div se, je nejspíš novým pražským labužnickým hitem.

Jitka Ferdová

Pojďme se poohlédnout za druhákem...

Po letních prázdninách jsme se v září 2016 vrátili do školních lavic plni energie, zážitků a očekávání, co nám druhák přinese.

KDYŽ KVETOU JABLKA A MELOUNY

Na rozjezd školního roku jsme absolvovali carvingový kurz, kde jsme se pod vedením pana Zbyňka Ženíška a Radka Vacha z TOP HOTELU Praha naučili kouzlit z ovoce.

V současné době se v gastronomii stále více klade velký důraz na estetiku, a proto se pro zvýšení atraktivit stává dekorativní úprava ovoce a zeleniny nezbytnou součástí nejen rautových stolů, ozdobou míchaných nápojů, ale může být i originálním dárkem.

OUTDOOR CITY GAME - MAPPING THE COMMUNITY NEEDS

Někteří z nás vyrazili společně se zahraničními dobrovolníky v rámci projektu Erasmus + do českolipských ulic a snažili se přijít na možnosti, která upravit Českou Lípu pro všechny skupiny obyvatelstva. Do projektu bylo zapojeno přes 70 účastníků ze šesti států Evropy a komunikačním jazykem se stala angličtina. Na závěr bylo jasné, že nezáleží, jakým

jazykem mluvíte, odkud pocházíte a kde žijete. Mladí lidé mají totiž podobný názor na život v současné době.

S HLAVOU V OBLACÍCH

Prázdninové cestování jsme si připomněli při exkurzi na Letišti Václava Havla. Zajímalo nás hlavně zázemí, kam se běžný cestující nedostane. „Cestáci“ už viděli sami sebe v letištních uniformách jako stavydary.

OPĚT NA HRADĚ

28. října nám při předávání státních vyznamenání při příležitosti oslavy vzniku Československa odstartovala série odborných praxí na Pražském hradě. Zapojili jsme se do přípravy a servisu během slavnostních hostin, recepce, rautů i banketů. (více v textu Sedm zastavení na Pražském hradě)

S ERASMÁKY V KUCHYNI

S našimi starými známými, Erasmáky, jsme se vydali na pouť po světových kuchyních. Asistovali jsme jim nejen při přípravě, ale samozřejmě jako správní kuchaři i při ochutnávání národních pokrmů.

Výběr jídel byl velmi pestrý od tortilly española, kterou pekl Santi ve spolupráci s Michaelem, přes ukrajinské vareniky v podání Anastasiie a Karolíny, albánský burek připravovaný Erlindou a Lukášem, arménské plněné papriky, které nachystala Soňa s Adrianou, gruzínské mchadi s pečenými lilky plněnými ořechovou nádivkou, které vykouzlila Nini, za asistence Tadeáše a Míši, až po božské tiramisù, které připravoval Nicola spolu se Štěpánem a Danem. Slovo tiramisù vzniklo z tirami su a znamená ve volném

překladu „rozvesel mě“. Vzhledem k pohodě, která nás po celý den provázela, byl závěrečný moučník puntino dolce. :-)

MARINOVANÍ ŠNECI, MŇAM!

V polovině února jsme zavítali na pražský veletrh Top Gastro, kde jsme zhlédli gastronomické novinky. Zároveň jsme ochutnali mnohé ze specialit francouzské kuchyně, největší delikatesou byli marinovaní šneci, které mnozí z nás okusili poprvé (a někteří i naposledy) ve svém životě.

MALÁ MATURITNÍ OCHUTNÁVKA

V období maturit jsme dostali jedinečnou šanci, když nás třída H4 pozvala na nácvik praktické maturitní zkoušky, která probíhala formou autokarového zájezdu po Českolipsku. Přesvědčili jsme se, jak dlouhá cesta před námi je a co vše se ještě musíme naučit, abychom úspěšně ukončili středoškolské studium.

THE WINNER TAKES IT ALL

Březen nám přinesl nejen velký úspěch. Dva z našich spolužáků se zúčastnili celostátní soutěže Mladý kouzelný moderátor, v níž následně Lukáš zvítězil.

ROZTANČENÝ HRAD A DRINKY

V květnu jsme při přípravě míchaných nápojů, flambování palačinek a carvingu roztančili

vodní hrad Lipý na Českolipském Majálesu. Naše zkušenosti s mícháním nápojů se prohloubily na barmanském kurzu pod vedením pana Miloše Trettera.

ITALIA, AMORE MIO!

V květnu a červnu někteří z nás odcestovali na odbornou praxi do malebného rybářského městečka Caorle. Pracovali jsme zde na pozici servisu. Práce bylo dost, ale přesto večer zbyl čas na procházky po pláži nebo starobylými uličkami „malých Benátek“, jak bývá město na břehu Jadrana nazýváno. Být v Itálii a neochutnat výbornou zmrzlinu, by byl hřích, kterého jsme se však nedopustili. V září se na praxi do Itálie opět těšíme.

ZAHRANIČNÍ PRAXE V RESTAURACI S MALOU MICHELINSKOU HVĚZDOU

V červnu pětice statečných z naší třídy vycestovala na měsíční stáž do Saska vsťíc novým dobrodružstvím, odborným poznatkům a navázání kontaktů. (Více v textu SASKO 2017)

NA SVÍČKOVOU? NA PLÁNĚ!

Druhý ročník jsme zakončili relaxačním pobytem na Pláních pod Ještědem s výbornou svíčkovou, turistickými vycházkami, nádhernými vyhlídkami, bobříkem odvahy a spoustou her a legrace.

WHAT ABOUT NEXT YEAR?

Těšíme se, že třetí ročník bude opět akční, protože my se nudit neumíme.

Kamila Koubková a třída H2

POZVÁNKA DO EUROŠKOLY

tým Euroškoly srdečně zve zájemce o studium v rámci aktivit:

INTERAKTIVNÍ DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ: 7. listopadu 2017

JEDEN DEN ŽÁKEM EUROŠKOLY: 7. února 2018 a 14. února 2018

KONZULTAČNÍ DNY PRO UCHAZEČE: každé pondělí od 8:00 do 16:00 hodin (září 2017 - duben 2018)

SASKO 2017

 Freistaat Sachsen – kus země, která návštěvníky okouzlí kulturou, tradicí, přírodou, historií, ale i gastronomií a milými lidmi. O tom všem se měla možnost přesvědčit desítky Euroškoláků, která zde prožila 30 dní. V Míšni, uprostřed vinic, se v hotelu WEST Hotel v němčině, ale i odborných dovednostech zdokonalovala Terka s Dominikou, v Hoyerswerdě (v hotelu z dob NDR) praktikovala Maruška s Veronikou. Petra a Anička strávily měsíc v Landhotelu Gut Wildberg, což je rodinný podnik, kde BIO hraje prim. Bývalý statek ze 17. století je obklopený ovocným sadem, výběhem pro koně, biotopem... Prázdniny jako u babičky, která však děvčata pěkně zapřáhne.

Dalším místem našich praktikantů byla obec Geierswalde a restaurace „Zur Grubenlampe“ (U Kahanu), která napovídá, že zde existuje spojitost s těžbou hnědého uhlí. Dnes bychom doly hledali marně, zaplavením dřívějších důlních jam zde vzniká největší oblast uměle založených jezer v Evropě se slunečnými plážemi, kterou každoročně vyhledávají desetitisíce rekreatantů včetně Čechů. Zde měla Markéta s Lukášem práce jako v dole, ale vše zvládli na jedničku. Hodnocení praxe Markétou:

„Moje odborná praxe v Německu byla opravdu úžasná. Pracovala jsem 8 hodin denně, 5 dní v týdnu a pak následovaly 2 dny volna. Naučila jsem se spoustu nových věcí, poprvé jsem si vyzkoušela např. načepovat pivo. Náš šéf Mike byl moc hodný, vstřícný a se vším nám rád pomohl. Užili jsme si s ním spousty legrace v práci, ale i mimo ni. Jednou nás vzal na nákup, podruhé do Drážďan, potřetí na festival a náš poslední společný výlet byl do cukrárny, kam nás pozval na pohár. Tato praxe ale nebyla jen o práci, každou středu byly na programu projektové dny, to jsme podnikali všichni dohromady různé výlety. První den jsme šli do bazénu v Hoyerswerdě. Užili jsme si spousty legrace a sdělili si navzájem vše, co jsme za uplynulý týden zažili. Druhý výlet jsem si užila nejvíce! Vyrazili jsme na výlet na vorech, plavili jsme se na Geierswaldském jezeře. Byla to opravdu zábava, grilovali jsme, pouštěli jsme si písničky, fotili jsme se, polívali vodou a někdo si zkusil i kormidlovat. Třetí a předposlední středu nás přijela navštívit paní ředitelka s paní učitelkou Koubkovou. V „naší“ restauraci se konal kulinářský workshop. Připravovali jsme i servírovali pokrmy hostům a vyzkoušeli jsme si v praxi to, co si pamatujeme ze školy. Náš kuchařský um neunikl ani regionálnímu tisku, a tak si o našich dovednostech mohli přečíst čtenáři deníku „Sächsische Zeitung“. Naši stáž jsme zakončili výpravou do Míšně, kde jsme navštívili vinařství Schuh. Mathias Schuh je nositelem ocenění nejlepší evropský mladý vinař, vyhrál totiž mezinárodní vinařskou soutěž „European Wine Championship“. Přímou od něj jsme se dozvěděli, jak se vyrábí víno, a nakonec jsme ho mohli i ochutnat. Tato odborná praxe se mi moc líbila a jsem ráda, že jsem se jí mohla zúčastnit. Zlepšila jsem se v německém jazyce a našla si nové přátele.“

Na předměstí Hoyerswerdy si čtyři týdny „odkroutila“ Míša, její „revír“ byla práce na place: „Díky oboru HOTELNICTVÍ a škole, kterou studuji, trávím čas na opravdu zajímavých a krásných místech. Výjimkou nebyla ani měsíční stáž v Hoyerswerdě v Sasku. Měla jsem štěstí při výběru zařízení, ve kterém mě čekala 4týdenní praxe, jelikož možnost pracovat v rodinné restauraci Westphalenhof s perfektním personálem a báječným šéfem se jen tak někomu nepoštěstí“.

Preciznost, luxus a vstřícnost sršela z každého koutu, není proto divu, že se restaurace objevila i letos v hodnocení prestižního gastronomického průvodce Gault & Millau a obhájila loni udělenou šéfkuchařskou čepici, která je srovnatelná s michelinskou hvězdou. Tým restaurace Westphalenhof toto ocenění získal za excelentní kuchyni (podávané pokrmy zde opravdu připomínají umělecká díla) a vybraná vína. Restauraci najdete také v gastronomickém průvodci Guide MICHELIN 2017. Důkaz toho, že na špičkovou gastronomii narazíte i v tak obyčejném městě, jakým „Hoywoy“ je. Chce to zapálení a lásku k řemeslu.

„Do Německa jsem odjžděla s očekáváním, že budu bohatší o další skvělé zkušenosti a naučím se spoustu nových "figlů" ze světa hotelnictví. Nejen že jsem se stala na 4 týdny "barmankou", čepovala jsem pivo, míchala oblíbené letní drinky Paul - alkoholický, Paula - nealkoholický, ale také Aperol Spritz, Hugo, ale také jsem si zkusila servírovat v bílých rukavičkách, prošťat slavnostní tabuli, prezentovat v němčině pokrmy u stolu hosta a k tomu všemu pozorovat přípravu skvostných jídel, které jsem samozřejmě nemohla neochutnat, např. pečené filé z černého platýse na másle s kapary, mangoldem a těstovinami linguine nebo vynikající dorůžova propečený roastbeef se zeleným pepřem, hlívou ústřičnou, zelenými fazolkami, kukuřicí, pórkem a papričkami. Součástí tohoto projektu byly také dny, během kterých jsme objevovali krásy Saska. Byla to moje již druhá stáž v Německu. Oproti bavorskému Bad Griesbach je zde daleko větší „nebezpečí“, že se vám nebude chtít domů a zažijete spoustu nezapomenutelných chvil. Pro mě rozhodně nejlepší část letošních prázdnin,“ vzpomíná Míša.

I Adriana, která „operovala“ v kuchyni restaurace Westphalenhof, bude na měsíční stáž vzpomínat s láskou. „Svou stáž jsme spolu s Míšou strávily v rodinné restauraci Westphalenhof, nutno podotknout, že lepší provozovnu jsme vyfasovat nemohly. Všichni nás mezi sebe přijali a i přes počáteční jazykovou bariéru nám vždy vše vysvětlili. Moje praktikantské místo bylo v kuchyni, kde jsem poznala a naučila se mnoho nového. Viděla jsem, jak se připravuje chobotnice, kterou si hosté nejčastěji objednávali, a pomáhala ji servírovat na talíř. Některé pokrmy jsem připravovala sama. Po několika dnech mi byla přidělena vlastní práce, a to příprava dezertů panna cotta a crème brûlée, dále hráškových raviol, uvítacího pokrmu pro hosta - což byly bagetky s tvarohovou pomazánkou doplněné naklíčenou řeřichou, kterou si hosté mohli sami nastříhat speciálními stříbrnými nůžtičkami. Pomáhala jsem také vařit bílou rajčatovou polévku, která se podávala s krevetkou. Ostatní běžné práce v kuchyni, jako je např. krájení, loupání, čištění, vyřezávání ještě hezčích mrkviček z obyčejných mrkví a souměrných brambor z nestejných hlíz, byly samozřejmostí. Zpestřením těchto činností bylo krmení dvou vietnamských prasátek se jmény Chanel a Dior. Je jasné, že ani jejich maso ani žádné vepřové se na jídelním lístku nikdy(!) neobjeví. Loučení s restaurací i personálem bylo velice těžké a na obou stranách ukápló víc než pár slziček. Naštěstí jsme však stále v kontaktu. Přivezla jsem si mnoho krásných vzpomínek i cenných zkušeností. Na tento měsíc budu vzpomínat jen v nejlepším.“

Kromě vzpomínek si desítky stážistů přivezla také hodnocení provozoven, ve kterých pracovali, a Europass - Mobility, kterým obohatí svá portfolia.

Sedm zastavení na Pražském hradě

Již druhým rokem se odborná praxe nás, kteří studujeme obor HOTELNICTVÍ, odehrává v interiéru i areálu Pražského hradu. Naším „rajónem“ je nejčastěji největší a nejslavnostnější prostor: Španělský sál, dále Rothmayerův sál a Rudolfova galerie. Letos jsme měli tu čest praktikovat také v Jízdárně Pražského hradu s úchvatným výhledem na svatovítskou katedrálu a v Jižních zahradách s dechberoucím pohledem na panorama našeho hlavního města. Pokud vás toulyk zavedou na Pražský hrad, nepameneňte na Plečnickovu vyhlídku, kouzelný výhled vás určitě uchvátí stejně jako nás.

Ve školním roce 2016/2017 jsme na Hrad zavítali sedmkrát, třikrát se jednalo o banket a zbylé akce byly ve formě rautu. A jaká byla naše loňská „NEJ“?

Nejpohodovější a nejpoklidnější byla vánoční besídka, při které prezident republiky poděkoval zaměstnancům Pražského hradu. Nikdo nikam nespěchal, každý si našel čas popřát svým spolupracovníkům šťastné svátky. Vánoční náladu podtrhovala Hudba Hradní stráže a Policie ČR hrající vánoční koledy, dále neodolatelný štrúdl, vůně smřčků a krása vánočních hvězd.

Pracovně nejnáročnější byla akce nazvaná „Můj čtvrtý rok s vámi“. Šlo o setkání prezidenta Miloše Zemana, při kterém oznámil své rozhodnutí obhajovat prezidentský post. Když se otevřely dveře Španělského sálu a do Rudolfovy galerie vstoupilo téměř 1000 hostů, které přilákala vůně kulinářských skvostů připravených TOP HOTELEM Praha, mysleli jsme si, že se na nás valí lavina. Vše jsme ale s kamarády ze strakonické Euroškoly zvládli a ještě jsme stačili ulovit několik snímků se známými osobnostmi.

Nezapamatovatelnější akcí byl banket při příležitosti třetího Reprezentačního plesu prezidenta České republiky. Díky velkému počtu hostů a ceně vstupenek bylo vybráno kolem 3 milionů korun. Peníze půjdou do nadačních fondů Zemanových, a to zejména na pomoc ohroženým dětem. Tomu tleskáme!!! Slova obdivu máme také pro Mistra Karla Gotta, který je profesionálem každým coulem, ale neztratil lidský rozměr. Ač unavený po svém vystoupení, rád se s námi vyfotografoval.

Nejdražší a nejnoblesnější akcí s velkým srdcem byl 16. ročník předávání Mezinárodních cen TREBBIA. Forma občerstvení byl banket. Ceny vstupenek se pohybovaly od 3.900 do 5.900 Kč. Součástí benefičního galavečera byla mj. dražba obrazů známých osobností, které nejsou profesionálními výtvarníky. Letos svá díla poskytli Ronnie Wood (jeho obraz Boba Dylana vydražil Janek Ledecký), Taťána Gregor Kuchařová a Juraj Kukura. Výtěžek byl předán rovným dílem Nadaci Taťány Kuchařové Krása pomoci, která pomáhá seniorům a Nadačnímu fondu Trebbia, jehož posláním je podpora kultury, umění a humanitární činnosti.

Naše spolupráce s TOP HOTELEM Praha bude pokračovat i ve školním roce 2017/2018 a my se na Hrad opět rádi vrátíme.

Nečekaně all'italiano

Ing. Tamara Kašparová,
absolventka Euroškoly z roku
2009, obor CESTOVNÍ RUCH,
poté vystudovala VŠO v Praze.

Pracuje v cestovním ruchu střídavě
v Čechách a Itálii.

Dearest Italy,
You'd be my heaven on Earth
My LOVE, my forever, my first
I know you're not perfect,
but girl, you're still worth it
I swear you're my gift and my curse...

Tohle je text písničky, kterou bych ráda věnovala své lásce - Itálii. Ač jsem si naprosto jistá, že by nerozuměla ani slovo. A že vy nerozumíte tomu, o čem píšete? Tak si pojdte přečíst můj příběh - „Nečekaně all'italiano“.

Po ukončení vysokoškolských studií jsem se rozhodla, že ještě nenastal čas, si dle představ svých prarodičů najít seriózní zaměstnání a usadit se. Táhlo mne to do světa, věděla jsem, že má angličtina není excelentní a rozhodla jsem se, že s tím něco udělám. Oslovila jsem agenturu, která mi zprostředkovala prázdninový job. Jednou z možností bylo vycestovat do Norska, nicméně práce na vzdálené farmě a vzrůstající počet sebevražd v této nádherné zemi mě trochu odradil. Rozhodla jsem se tedy pro druhou variantu, na druhém konci Evropy - Itálii. Po dvacátém pátém ujištění slečny v agentuře, že tento program je pro mě jako angličtinářku naprosto vhodný, jsem se svou italskou slovní zásobou: RAGAZZA – dívka a MELA – jablko, vyrazila vstříct italskému jihu. Během předodletové paniky mě napadly různé krizové scénáře:

přijde určitě nějaká jazyková bariéra, stesk, dojdou peníze... Co jsem ale nečekala, že s každým kilometrem, kdy jsem se vzdalovala od italského letiště Bari a nabírala směr můj nový italský domov, jako bych se i já vzdalovala srozumitelné angličtině. Hlavou mi blesko, že to by mi ta klidně a přesvědčivě hovořící slečna z agentury, které jsem svěřila kromě své důvěry i nemalou částku peněz, přece neudělala. V mé cílové destinaci - v Gallipoli - už se mnou anglicky nikdo nepromluvil ani slovo! Myslím, že ani jablko mi nikdo nenabízel. Nastalo tedy krušné období, kdy se učebnice italštiny pro samouky od paní učitelky Liškové stala doslova mou BIBLÍ. Bylo mi jasné, že na kvalifikovanou práci v hotelu můžu zapomenout, a tak jsem odstartovala svou kariéru v nádherné restauraci s výhledem na průzračné Jónské moře. Vybavuji si svůj první den v práci:

"Hei, Tamaa, fammiduemillefoglieunaconifichiunaconlefragole duecappuccini-etreinsalatemiste.unasoloverde, grazie...." „Co to říkal?“ „Cappuccino??“ Naladit se na italský zpěvavý a někdy až hysterický znějící jazyk mi šlo překvapivě docela rychle. Po 4 měsících strávených v božské Apulii jsem slušně rozuměla, ale pořád to nebylo ono. Po návratu do Čech jsem tedy svou učebnici, pro kterou to rovněž bylo náročné léto, slepila znovu dohromady a pokračovala v samostudiu. Našla jsem si fajn práci v cestovním ruchu a celkem brzy jsem se rozhodla, že mé další léto bude opět v italských barvách. Nyní už trávím čtvrtou sezónu v oblasti Benátek. Podařilo se mi skloubit práci v turismu, která mě baví, s mým milovaným jazykem. Ale ani po stránce němčinářské nezahálím, pan Dytrch by měl určitě radost, že se obstojně prokousávám „chrochtáním“ rakouské němčiny, neboť tato klientela je zde velmi hojně zastoupená.

Na Apeninském poloostrově jsem si prožila snad veškeré emoce, včetně momentu beznaděje a naprostého vyčerpání, ale i úplného štěstí, kdy se protančíte až k východu slunce na pláži. Jsem vděčná, že jsem mohla ochutnat nejen italskou kuchyni, ale poznat i kulturu, italskou srdečnost i temperament a naučit se nadávat ve všech možných italských gestech.

Zřejmě se všechno děje pro něco... Nakonec i té slečně v agentuře bych chtěla poslat velký Dík.

Můj domov je v Čechách, ale vím, že s Itálií si ne na dlouho řekneme: „Arrivederci“.

TOP aktivity prváků BEZPEČÁKŮ

ADAPTÁK aneb UBYTKO PRO HOBITY

Projekt „Poznejme se navzájem“, který je žáky nazýván „adapták“, se odehrával na chatě Luž v období Mariánského léta. V průběhu kurzu měli účastníci dostatek příležitostí poznat se mezi sebou navzájem, seznámit se se svými novými třídami a v neposlední řadě objevit krásy Lužických hor.

Z ohlasu samotných žáků:

„Program byl plný aktivit, tak seznamování šlo rozhodně líp. Ve zkratce, bylo to skvělé.“

Anička a Terka

„První den jsme si vyšlápli na vrchol Luže, odkud byl opravdu nádherný výhled. Po obědě jsme se šli naopak zchladit do ledové vody přehradu Naděje. Cesta skrz stádo krav i lesní pěšinkou nás dovedla na úžasně romantické místo, kde většina z nás stála poprvé v životě.“

Miki, Petr a Tereza

Ojedinelý kritický hlas se nesl v humorném duchu. „Adapták byl celkově dobrý, ale pokoje by měly být spíše pro lidi než pro hobity.“

S novými prváky, kteří mají smysl pro nadsázku, bude určitě legrace i při výuce.

STŘELBY Z BROKOVNICE

Střelné zbraně mají své kouzlo, platí to i o brokovnici, jejíž chování jsme se učili zvládat. Přesnost střelby jsme oproti prvním pokusům vylepšili a dále nás čeká střelba na otáčivé figuríny, při které půjde i o rychlost. Nová výzva pro nás!

KURZ PŘEŽITÍ A NENAŽRÁNÍ PSI

Na kurz jsme se vydali v červnu do kempu Ostrov – Tisá. Cesta byla náročná, museli jsme zdolat Děčínský Sněžník a několikakilometrovou trasu. V cíli nás přivítali mouchy, mušky, krtci a pan Kuchař. Po celou dobu jsme bojovali s hmyzem a mobilním signálem, který jsme hledali několik kilometrů od kempu.

V průběhu kurzu jsme zdolali několik skal,

rozhleden a kopců. Večery jsme trávili společně u ohně, ale buřty, na které jsme se celý den těšili, nám sežrali zdejší psi.

Ačkoliv jsme celou dobu trpěli hladem, byla nám zima a bojovali jsme s nejrůznější havěťí, byl to nezapomenutelný zážitek a jedno velké dobrodružství. Příští rok bychom jeli nejraději znova, tohle by si měl zažít každý!

ZA ODMĚNU DO AMERIKY A MEXIKA

Na závěr školního roku jsme se vydali na výlet do Zadní Třebáň. Někteří z nás jeli poprvé

metrem a klimatizovaným dvoupatrovým vlakem. Bydli jsme v kempu Ostrov na řece Berounce v chatkách a ve stanech.

První den jsme se podívali na Černou skálu a do údolí řeky. Večer jsme si zahráli fotbal a volejbal.

Druhý den nás čekala výprava na hrad Karlštejn a na lomy Velká a Malá Amerika a Mexiko. V podvečer, s 25 km v nohách, jsme si užili západ slunce u jezů nad Beroučkou. Domů jsme se vrátili plni zážitků a krásných vzpomínek.

Věříme, že i ve druháku nás čekají podobné zábavné aktivity, a těšíme se na to.

Tereza Lukavcová a třída P1B

AKTIVITY - EXKURZE - TURISTÁKY

ZÁŘÍ - odborná praxe 4. ročníků; Lužické hory: adaptační kurz; Česká Lípa: Outdoor City Game: Mapping the Community needs; Česká Lípa: projektový den Policie ČR, ZŠ Moskevská, Dětského domova ČL, města ČL a Euroškoly „Poznejme se navzájem“; Ploučnice: přípravný vodácký kurz; Nový Bor: Parkhotel****; Poděbrady: cyklistický kurz; Euroškola: Evropský den jazyků 2016

ŘÍJEN - Euroškola: carvingový kurz; Česká Lípa: Jiráskovo divadlo - „Jak se vám líbí, jak se vám líbí?“; Mladá Boleslav: exkurze Škoda Auto a.s.; Manušice: střelby; Praha: exkurze Letiště Václava Havla; Praha: TOP HOTEL Praha; Euroškola: emoční seminář; Praha: Pražský hrad - banket

LISTOPAD - Euroškola: beseda s poslancem PČR Mgr. Janem Farským; Česká Lípa: kino Crystal - BESIP; Česká Lípa: okresní kolo PIŠQWORKY; Euroškola: prezentace Armády ČR; Česká Lípa: beseda K-Centrum

PROSINEC - Česká Lípa: CTT – soutěž o nejhezčí a nejchutnější vánoční cukroví; Manušice - střelby; Euroškola: workshop „Erasmus+ anebo Kam po maturitě?“; Německo - Dráždany: Vánoční trhy a historie města; Euroškola: školní kolo soutěže Finanční svoboda

LEDEN - Euroškola: International Cooking Workshop; Ústí nad Labem: lezecká stěna; Luž: „Běžky nebo pěšky na Luž“; Praha: Pražský hrad - Španělský sál - banket

ÚNOR - Euroškola: workshop Erasmus+;

Euroškola: školní kolo Olympiády z češtiny; Euroškola: přednáška členů HZS LK „Hasík CZ - Vaše cesty k bezpečí“; Česká Lípa: okresní kolo soutěže v němčině; Euroškola: soutěž HEARTHSTONE; Česká Lípa: okresní kolo soutěže z angličtiny; Euroškola: přednáška Policie ČR „Kyberšikana“; Praha: veletrh TOP GASTRO; Euroškola: kurz pro seniory „Procvičování paměti“

BŘEZEN - Česká Lípa: přednáška absolventky Euroškoly Bc. Evy Šoltysové „Jít za svým snem“; Česká Lípa: hotel Merkur - maturitní plesy tříd P4A, H4; Euroškola: beseda s fotografem Stanislavem Krupařem; Česká Lípa: úřad práce - seminář volba povolání; Nový Bor: Sklářské muzeum - slavnostní vernisáž výstavy Skleněný šperk; Praha: Pražský hrad - Španělský sál - raut; Českolipsko: nácvik praktické maturitní zkoušky „Puťování krajem K. H. Máchy“; Česká Lípa: kurz sebeobrany; Praha: výstava „Human Body“; Liberec: ŠUTR - horolezecká stěna. Česká Lípa: okresní kolo Olympiády v češtině

DUBEN - Liberec: krajské kolo Olympiády v češtině; Česká Lípa: projektový den na HZS; Litoměřicko: Křížová hora - kurz lezení; Česká Lípa: celostátní soutěž Mladý kouzelný moderátor 2017; Česká Lípa: beseda: práce v zahraničí; Praha: návštěva Poslanecké sněmovny PČR; Euroškola: beseda s policejními psychologkami Mgr. Blažkovou a Mgr. Svaťoňovou o přijímacích pohovorech k Poli-

cii ČR a krizové intervenci; Praha: projektový den na Metropolitní univerzitě; Praha: exkurze Coca Cola HBC Česko, s.r.o.; Česká Lípa: exkurze ČOV

KVĚTEN - Euroškola: Vodní hrad Lipý - MAJÁLES; Ústí nad Labem: krajské kolo Ekonomické olympiády; Česká Lípa: charitativní akce Květinový den; odborná praxe 3. a 4. ročníků; Euroškola: zkouška PK Průvodce cestovního ruchu; Euroškola: barmanský kurz; Česká Lípa: NsP přednáška „Umím říct ne“; Českolipsko: sportovní den; Česká Lípa: kurz sebeobrany

ČERVEN - Česká Lípa: slavnostní předávání maturitního vysvědčení v ambitu kláštera; Mistrovství ČR - Finanční svoboda; Praha - KB: celostátní kolo Ekonomické olympiády; Terežín: exkurze Malá pevnost, Muzeum ghetta; Liberec: ŠUTR - horolezecká stěna; Euroškola: přednáška „Problémy v gastronomii“ s vrchní inspektorkou ČOI; Hrádek nad Nisou, Drhliny: turistické kurzy; Vltava: vodácký kurz; Nový Bor: vernisáž Crystalex 1967-2017; Praha: Pražský hrad TREBBIA - raut; Ostrov u Děčína: kurz přežití v přírodě; školní výlety; Liberec - Pláně pod Ještědem, Karlštejnsko, Jablonné v Podještědí; Praha: Pražský hrad - Jižní zahrady - raut; Praha - Troja: 25. výročí založení Euroškoly v ČR

ČERVENEC - SRN: odborná stáž Sasko; Praha - Nürnberg: Via Carolina Lauf 2017; Praha: Jízdnárna Pražského hradu - banket